

La velleta, el gat i el Pont del Diabre

Martorell

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Martorell

Coordenades:

Latitud: 41.47491
Longitud: 1.93693
UTM Est (X): 411238
UTM Nord (Y): 4592024

Classificació

Número de fitxa: 08114-6
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Autor de la fitxa: Dídac Pàmies Gual
Data de registre de la fitxa: dc., 10/12/2014 - 01:00

Descripció

Vet aquí una vegada a l'altra banda del riu Llobregat, hi vivia una velleta carregada d'anys i d'experiència la sort de la qual era fer tintines per damunt d'un pont de fusta, rònc i estret per a buscar aigua a la font de l'Eudó. I així ho feia cada dia.

El pont de fusta, molt senzill, va desaparèixer engolit per una crescuda del riu un vespre de tardor que la terra i el cel semblaven capgirar-se menats per tot allò que carreteja una bona tempesta.

Pobra dona, que en feia de dies que es mullava en travessar el riu - que ningú no es decideixi a fer un pont nou?- es preguntava cada cop.

Al cap d'uns dies, mentre embadalida escoltava el so de l'aigua que brollava de la font, no

parà esment en qui la guaitava.

-I del pont, àvia, què se n'ha fet?- la va interrompre la veu d'un cavaller molt ben vestit.

La dona, en acabar la melodia del càntir que s'omplia, es girà amb calma, i dolguda li contà les peripècies que havia de córrer per travessar el riu i el risc d'emmalaltir de tanta mullena.

-Què us sembla si jo us construís aquest pont que tan desitgeu?

-Que amb poc us podria pagar, l'agraïment però, no em mancaria.

-No us amoïneu pel pagament (el dimoni que s'havia disfressat de cavaller, feia fira sense anar a mercat) que demà, quan ja estigui llest, m'enduré l'ànima del primer que passarà, i vós...

Aquest -i vós- anava pels anys de l'àvia, però, just per això, d'experiència en tenia un munt, un tou, fins i tot, una pila.

El cavaller infernal no va parar en tota la nit i l'endemà, poc abans de l'hora que l'àvia s'havia de remullar va enllestir un pont ple de gosadia.

-Bon dia àvia, us esperava. Què n'heu de dir d'aquesta fotesa?- No era falsa modèstia, més aviat estratègia per guanyar-se la vella.

Ell prou veia que la dona no es decidia a passar-hi i que remenava un sac que duia en lloc del càntir. Quina sorpresa va tenir en veure que del sac havia sortit, rabent, un gat tot estarrufat que un cop hagué passat el pont, mentre l'esgarrapava, se l'havia d'emportar cap a l'infern ja que aquesta havia estat la condició. El diable ben escuat, deuria maleir ben bé prou i durant força temps l'astúcia de la iaia.

Història

L'origen de la llegenda es desconeix, no obstant sabem que el pont, fins la reconstrucció de l'any 1768, s'anomenava Pont de Sant Bartomeu. Aquesta i quatre llegendes més van ser publicades en un calendari de l'any 1983, editat pel Centre d'Estudis Martorellencs, en motiu de la commemoració dels 700 anys de l'obra gòtica del pont del Diable.

Bibliografia

CLOPAS, I. (1963): Historia y leyenda del Puente del Diablo de Martorell. Ajuntament de Martorell. Martorell.

RIPOLL, G. (1955): Història i llegenda, núm. 4 (Còmic)

